

δείξῃ τὴν Ἑλλάδα μεγάλην ἀνατολικὴν δύναμιν, οἱ δὲ πολυάριθμοι Γαμβεττίσται διετύπωσαν τὴν ῥῆσιν ταύτην εἰς πολιτικὸν δόγμα, ὑπὸ σφραγισμένον τῇ Ἑλλάδι οὐ μόνον τὴν τῆς Γαλλίας φιλοτίμητα, ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν ἐν τῷ ἀνατολικῷ ζητήματι.

Εἰς τὰς παροτρύνσεις ταύτας τοῦ ἐντίμου συναδέλφου, τὰς ὑποστηρίζουσας τὴν ἀγαθὴν καὶ καρποφόρον πρόθεσιν τοῦ ἐντίμου συντάκτου τοῦ «Αἰῶνος», θὰ ἦνουν καὶ γὰρ ἐκθύμως τὰς ἐμὰς ἀσθενεῖς ἐπικροτήσεις, ἐὰν προῦκκετο νὰ τιμῶμεν τὴν μνήμην ἀταμνηστὸς ἐκλεκτοῦ τέκνου τοῦ μεγάλου ἔθνους τῶν Γάλλων· ἀλλ' ὁ Γαμβέττας τιμᾶται ὑπὸ μεγάλης μερίδος τῶν Γάλλων ἀπλῶς ὡς ἀγωνισάμενος κατὰ τῆς μοναρχίας καὶ ὑπὲρ τῆς διὰ παντὸς τρόπου, ἔστω καὶ διὰ συμμαχίας πρὸς τὸν Σλαυισμόν, ἀνακτήσεως τῶν Γαλλικῶν ἐπαρχιῶν, ἃς ὁ πόλεμος ἔδοτο τῇ Γερμανίᾳ. Οὐδόλως τιμᾶται ὅμως ὑπὸ τῆς ἐπίσης μεγάλης τῶν μοναρχικῶν μερίδος, οὔτε τιμᾶται ὑπὸ τῶν οὐκ εὐαρίθμων θιασωτῶν τῆς αὐτοκυβερνησίας, καὶ ἰδίως τῶν ῥησιῶν δημοκρατῶν, οἵτινες ὑπὸ τὴν λαμυρωτάτην αὐτοῦ πολιτείαν καὶ τὴν ἀνευλάβειαν πρὸς τὴν Δικαιοσύνην ἀνεκάλυπτον πολιτευτὴν, ἐμφορούμενον ἀπασῶν τῶν κακιῶν τῆς ἀπολύτου Μοναρχίας καὶ οὐδεμιᾶς τῶν ἀρετῶν αὐτῆς.

Πόσοι τῶν Γάλλων ἐγκρίνουσι τὴν διὰ παντὸς τρόπον ἀνάκτησιν τῶν ἐν λόγῳ ἐπαρχιῶν, καὶ πόσοι οὐ : ἀλυσιτελέες ἐστὶ τὸ ἐρευνῆσαι. Λυσιτελέστατον ὅμως καὶ ἀπαραιτήτον μάλιστα ἀποβαίνει τὸ γινώσκειν, ὅτι μεστότατον κινδύνον ἐστὶ τὸ συντελεῖν, καὶ πανδήμως μάλιστα, εἰς τὴν διαίωσιν τῆς μνήμης πολιτευτοῦ, ἐπιδιώξαντος τὴν παλινθρόωσιν τῆς προσωπικῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ μορφήν πολλῶν εἰδεχθεστέραν τῆς καταλυθείσης. καὶ τὴν ἀνάκτησιν τῶν ἀπολεσθεισῶν ἐπαρχιῶν διὰ συμμαχίας Ἀγγλο-Γαλλο-Ρωσικῆς, ἥτις ἢ πάντῃ ἀνέφικτος θεωρεῖται ὑπὸ παντὸς πεφωτισμένου ἀνθρώπου, ἢ καταστρεπτικὴ τῆς ὅλης Εὐρώπης, διότι μόνον ὅταν, ἐάν ποτε, ἀποσυντεθῇ ἡ ἀγγλικὴ πολιτεία, δυνήσεται ἡ τύρβη τῶν ἀναρχικῶν φαντασθῆναι ἀβλαβῇ τοιαύτην ἀποτρόπαιον συμμαχίαν, ἥς μόνον τὸ φᾶσμα ἀρκεῖ ἵνα πᾶς μὴ Σλαῦς Εὐρωπαῖος οἰμῶζῃ «τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών». Ἐὰν ὁ Γαμβέττας τὴν ἐθεώρει ἀνέφικτον μὲν, ἀλλὰ κηρυκτέαν ὡς ἐφικτὴν ἵνα ὡς ὑπέρμαχος αὐτῆς κρατυθῇ ἐν τῇ πολιτείᾳ : τοῦτο διαφρεύει τῶν στενῶν ὁρίων τῆς ἐπιστολῆς ταύτης. Βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ἐν ὀνόματι αὐτῆς ὑπέσχετο ἀφειδίως πολλὰ τοῖς παρὰ τὸν Αἶμον λαοῖς, καὶ ἐν ὀνόματι αὐτῆς κατεγίνετο πλέκων περὶ τὸν πέλεκυν τὴν δικτατορικὴν ραβδοδόδεσιν (fascies) ἵνα πειθαναγκάσῃ τοὺς ἀποδυσπετοῦντας πρὸς τὰ παράτολμα σχέδια αὐτοῦ πολιτευτῆς τῆς Γαλλίας νὰ τῷ παραχωρήσωσι τὴν πρωτοκαθεδρίαν· ἀλλ' οὗτοι μὲν τὸν καθείλουν καὶ αὐτῆς τῆς ὑπαρχίας, ὃ δὲ ἀγγλικὸς λαὸς ὡς δι' ἐνὸς στόματος ἀπεκάλεσεν ὀνειρογενῆ τὴν ἐν λόγῳ συμμαχίαν (*).

Ἐν τούτοις εἶχεν ἤδη παραπείσει ἡμᾶς ὁ Γαμβέττας νὰ τὸν παρακολουθῶμεν εἰς τὰς ἐπὶ λαμυρᾷ θαλάσσης λοξοδρομίας αὐτοῦ, καὶ μόνον ἀφοῦ πᾶσα πίστις καὶ πᾶσα ὑπόκρισις ἐνανιάγουν κατὰ τῶν ἐπιπροσθούντων σκοπέλων, ἀνεκάλεσε διὰ λόγων καὶ ἔργων τραχέων τὴν δοθείσαν ἡμῖν ὑπόσχεσιν ὅτι θ' ἀνεδείκνυε τὴν Ἑλλάδα μεγάλην ἀνατολικὴν δύναμιν, ὃ οὐδ' αὕτη ἡ πανίσχυρος Ἀγγλία ἠδύνατο, σεβόμενῃ τοὺς ἐαυτῆς συμμάχους, νὰ ὑποσχεθῇ.

(*) Ἀπὸ τοῦτο καὶ οἱ συντάκται τῶν «Καίρων» τοῦ Λονδίνου εἶπον ἔτι εἰς τὸν Γαμβέτταν ἤρμαζεν ὁ αἶγλος τοῦ πολιτευτοῦ μόνον ἐξ ἀδυσπρόστης. «Χρόνος» 3 Ἰανουαρίου ε. ε.

Ἐν τούτοις ὅμως ἀποτέλεσμα τοῦ σφάλματός μας ὑπῆρξεν ἡ ἀπώλεια τῆς Πρεβεζῆς καὶ τῶν Ἰωαννίνων, ἃ βεβαίως θ' ἀπετέλουν μέρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, ἐὰν ἀναλογιζόμεθα ὅτι τὸ περὶ πλείστου ποιεῖσθαι τὴν φιλοτίμητα κυβερνήσεως ἐφημέρου ἢ παροδικῆς, ἀναποσπάστως περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὸ ἀθερίζειν τοὺς μονίμους ἰσχυροὺς, οἵτινες δὲν ἀθερίζονται νηποῖναι, ἀφοῦ, ὡς εἶπον ἡμῖν, οἱ ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ φιλελλήνες μεταξὺ κλείοντες τὰς θύρας τοῦ ἑαυτῶν Συλλόγου, εἰς τὴν μέλλουσαν βασιλίσσαν τῆς Ἀγγλίας· πολλὰ ὀφειλομεν ἐπὶ τῇ εἰρηνικῇ λύσει τοῦ ἡμετέρου ζητήματος, ὃ μετ' ἄλλης εὐνοίας θὰ διεξήγετο ἐὰν αἱ ἐλπίδες ἡμῶν ἀνετίθεντο ὅπου ἔδει μέχρι τέλους.

Ἰνα «τὰ παθήματα γείνωσι μαθήματα» ἐθεώρησα καθήκον μου νὰ δημοσιεύσω τὰς γραμμὰς ταύτας, λυπούμενος μόνον ὅτι ἀναγκάζομαι ν' ἀντιπράξω πρὸς τὸν ἀξιώτιμον συντάκτην τοῦ «Αἰῶνος», εἰς ὃν πολλὰ ὀφειλομεν, δι' ὃν καταβάλλει ζῆλον, ἵνα ἐφελκύσῃ τὰς συμπαθείας τῶν ἄλλων ἐθνῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα· πείθομαι ὅμως, ὅτι ἀφοῦ ἀναγνώσῃ τὴν προσεχῶς δημοσιευθησομένην μελέτην μου περὶ τῆς πορείας, ἣν ὀφείλει ν' ἀκολουθήσῃ ἡ Εὐρώπη, ἵνα μὴ ἀπωλέσῃ τὴν ὑψηλὴν ἐν τῷ κόσμῳ θέσιν αὐτῆς, καὶ περὶ τῆς ἀρμοζούσης τῇ Ἑλλάδι ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, θέλει μὲ δικαίως προδάντα εἰς τὴν δημοσίευσιν ταύτην.

Δέξασθε, ἀξιότιμε Κύριε, τὴν διαβεβαίωσιν τῇ; πρὸς ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Σ. Ι. Κασσιμάτης

Βουλευτὴς ἐκ Κυθήρων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ βοήθος τοῦ ἀγροτικοῦ ὑπαστυνόμου, ὁ πολὺ καλὸς νέος κ. Πάλλης, ἐλθὼν εἰς τὸ γραφεῖόν μας ἐξέφρασεν ἀμφιβολίας περὶ τοῦ ἀληθοῦς τῶν παραπόνων τῶν κρεοπωλῶν ἐναντίον τοῦ ἀγροτικοῦ ὑπαστυνόμου καὶ τῶν ἀγροφυλάκων ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἐγράψαμεν εἰς τὸ προχθεςινὸν φύλλον. Καὶ πρῶτον ὁ ὑπαστυνόμος, λέγει, δὲν ἐκτύπησε· δεῦτερον οἱ ἀγροφύλακες δὲν ζητοῦν τραμποῦκον· εἰς μόνος ἰδιωτικὸς φύλαξ ἐζήτησε νὰ δωροκηθῇ καὶ κατηγγέλθῃ· τρίτον οἱ κρεοπῶλαι παραβαίνουν τὸν νόμον μὴ ἐνοικιάζοντες λειβάδια, οὔτε στέλλοντες τὰ ἀρνιά των εἰς βοσκήν· εἰς τὰ ὠρισμένα ὑπὸ τοῦ νόμου μέρη, ἐνθ' αἱ ἀγροτικαὶ ἀρχαὶ τοὺς κάμνουν πολλὰς εὐκολίας. Τὸ βέβαιον εἶνε ὅτι ὁ νόμος εἶνε στενὸς καὶ ὅτι ἀμφοτέρωθεν πρέπει νὰ γίνωνται ὑποχωρήσεις. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐναντίον τῶν ἀγροφυλάκων παράπονα τῶν κρεοπωλῶν, πρέπει νὰ γίνων ἀνακρίσεις, ἀν καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν ἀνακαλύπτονται συνήθως.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαβᾶ

Κάϊρον, 30 Μαΐου. Ἐγκύκλιος ἀνώνυμος, διανεμηθεῖσα κρυφίως κατὰ χιλιάδας ἀντιτύπων, ἀγγέλλει τὴν ὑ-